

Kraków, dnia 24 października 2024 r.

Dr hab. Kazimiera Juszka, prof. UKEN

Institut Prawa, Ekonomii i Administracji

Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

**RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ
MGR PAULINY BROŻEK
PT. „CYBERPRZESTĘPCZOŚĆ WŚRÓD NIELETNICH –
ASPEKTY KRYMINALISTYCZNE”**

Rozprawa mgr Pauliny Brożek dotyczy ważnej problematyki cyberprzestępczości wśród nieletnich. Zasadne jest przeanalizowanie tytułowej problematyki pod względem kryminalistycznym. W całej rozciągłości należy uznać ten temat za temat rozprawy doktorskiej.

Wstęp rozprawy rozpoczyna analiza specyfiki zjawiska cyberprzestępczości. Następnie przedstawiono uzasadnienie podjęcia tematu, przedmiot rozprawy, cel i zakres rozprawy, problem naukowy, narzędzia badawcze a także strukturę rozprawy według zawartości poszczególnych rozdziałów.

Zasadnie uzasadnienie podjęcia tematu Doktorantka oparła o aktualność i wielowymiarowość problematyki cyberprzestępczości wśród nieletnich, wzrost liczby przypadków w tej grupie sprawców a także dalekosiężnych konsekwencji popełnienia tych czynów dla sprawców, ich rodzin i całej społeczności.

Przedmiotem rozprawy jest zjawisko cyberprzestępczości wśród nieletnich, jego charakterystyka i zakres.

Celem rozprawy jest analiza zjawiska cyberprzestępczości wśród nieletnich i jego skali a także możliwości i sposobów wykrywania oraz ścigania sprawców tych czynów.

Zakres rozprawy obejmuje analizę 66 ankiet z 41 sądów rejonowych w Polsce uzyskanych za pomocą kwestionariusza ankiety, 2 pogłębionych wywiadów z biegłymi sądowymi z zakresu informatyki za pomocą kwestionariusza wywiadu oraz dwóch spraw prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej jako studia przypadku.

Zakres rozprawy obejmuje także analizę przesłanek i charakterystyki działania nieletnich sprawców cyberprzestępstw, analizę systemu edukacyjnego i społecznego z punktu widzenia skutecznego przeciwdziałania cyberprzestępczości wśród nieletnich jak również analizę judykatury w zakresie postępowania wobec nieletnich sprawców czynów karalnych.

Problemem naukowym rozprawy jest badanie przyczyn, skutków oraz sposobów zapobiegania cyberprzestępczości wśród nieletnich połączone z uwzględnieniem psychologicznych i społecznych motywacji, które prowadzą nieletnich do angażowania się w cyberprzestępczość a także przeszkód i utrudnień w ściganiu nieletnich sprawców cyberprzestępstw. Zatem należy odpowiedzieć na prawidłowo przedstawione w niniejszej rozprawie siedem pytań badawczych. Trafnie wskazuje mgr Paulina Brożek, że badanie przyczyn, skutków oraz sposobów zapobiegania cyberprzestępczości wśród nieletnich może przyczynić się do lepszego kształtowania programów edukacyjnych oraz strategii prewencyjnych, które będą miały na celu nie tylko ochronę potencjalnych ofiar, ale także wsparcie młodych ludzi w rozwijaniu odpowiedzialnych postaw wobec korzystania z nowych technologii.

Teza badawcza rozprawy brzmi: Wykrywalność i zwalczanie cyberprzestępstw wśród nieletnich jest niskie a skala przestępstw w cyberprzestrzeni jest coraz większa.

Narzędziami badawczymi Doktorantka uczyniła kwestionariusz ankiety z metryczką, kwestionariusz wywiadu i analizę spraw jako studia przypadków.

Uzasadnienie podjęcia tematu, cel, zakres, problem naukowy rozprawy, narzędzia badawcze zostały prawidłowo opisane a teza badawcza rozprawy prawidłowo skonstruowana i zweryfikowana.

Część teoretyczną recenzowanej rozprawy rozpoczyna rozdział pierwszy podejmujący problematykę rozumienia pojęcia cyberprzestępczości oraz wąskiego i szerokiego podejścia do definiowania cyberprzestępczości. Mgr Paulina Brożek zasadnie podejmuje dotyczący tej tematyki rys historyczny przedstawiający ewolucję definicyjną zjawiska cyberprzestępczości z właściwym powołaniem się na zagraniczne i krajowe instytucje, autorów i regulacje prawne. Na pozytywną ocenę zasługuje przedstawienie cech charakterystycznych cyberprzestępstwa, jego sprawcy, skutków jego popełnienia, miejsca cyberprzestępczości jako podkategorii przestępczości komputerowej i problemów ze wskazaniem systemu prawnego, na podstawie którego cyberprzestępca powinien ponieść odpowiedzialność. Wśród cech charakterystycznych prawidłowo wskazano, że podkreślenia wymaga, że istotnym elementem charakterystycznym dla cyberprzestępczości jest nie przedmiot ochrony a narzędzie przestępstwa. Doktorantka słusznie zwraca uwagę na zjawisko metaprzestępczości jednocześnie zgodnie z tytułową

problematyką sygnalizując, że dalsze analizy odnosić się będą wyłącznie do zjawiska cyberprzestępczości. Interesująca jest podejmowana przez mgr Paulinę Brożek analiza etymologiczna i definicyjna pojęcia cyberprzestępczości w kontekście prawa polskiego. Prawidłowo Doktorantka wskazuje jakie czyny na gruncie polskiej ustawy karnej można uznać za cyberprzestępstwa w określonych przypadkach. We właściwy sposób mgr Paulina Brożek prezentuje rozumienie cyberprzestępczości na gruncie prawa Unii Europejskiej odnosząc to pojęcie do trzech rodzajów przestępstw, charakteryzując dokumenty międzynarodowe dotyczące tytułowej problematyki, definicje cyberprzestępczości z zakresu polskiej literatury a także Interpolu i innych międzynarodowych organizacji.

W drugim rozdziale Doktorantka rzeczowo charakteryzuje wybrane cyberprzestępstwa z powołaniem kwalifikacji prawnej. Mgr Paulina Brożek prawidłowo wskazuje na dwie grupy cyberprzestępstw obejmujących przestępstwa, których popełnienie ułatwia komputer oraz przestępstwa z wykorzystaniem sieci internetowej a następnie szczegółowo analizuje każde wskazane przestępstwo z każdej z grup. Niniejsza prezentacja zasadnie obejmuje również analizę orzecznictwa, która składa się z powołania treści analizowanego przepisu, wskazania przedmiotu ochrony, charakterystyki danego przepisu z punktu widzenia podziału przestępstw, rozumienia znamion analizowanego przestępstwa.

Trzeci rozdział rozprawy podejmuje tematykę nieletniego jako sprawcę czynu karalnego. Realizacja tej problematyki we właściwy sposób obejmuje pojęcie nieletniego rozumianego na gruncie kodeksu karnego, poprzednio obowiązującej ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich i obecnie obowiązującej ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Trafnie Doktoranta przedstawia różnice między powyższymi ustawami zwracając uwagę na rozróżnienie czynu karalnego i czynu zabronionego, kryterium wieku. Na pozytywną ocenę zasługuje analiza mgr Pauliny Brożek dotycząca rozumienia zjawiska demoralizacji nieletnich na gruncie prawa polskiego w odniesieniu do cyberprzestępczości, także podejmowanym w mediach społecznościowych. Na uznanie zasługuje omówienie przez Doktorantkę wyników badań innych Autorów z kraju i zagranicy także w formie graficznej dotyczących cyberprzemocy, oszustw komputerowych. Prawidłowo Doktorantka opisuje wpływ wieku sprawców na kwalifikację prawną czynu powołując przepisy kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego, ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich. Także w tym rozdziale analiza obejmuje także analizę orzecznictwa podejmującego podnoszoną tematykę.

W czwartym rozdziale mgr Paulina Brożek charakteryzuje wykrywalność i ściganie sprawców cyberprzestępstw. Słusznie rozpoczyna analizę od profilowania kryminalistycznego sprawców przedstawiając jego definicje, najważniejsze pytania, na które odpowiedzi udzielić

powinien profil kryminalistyczny, kryminalistyczną ekspertyzę dokumentów, analizę śladów cyfrowych wykorzystywanej do tworzenia profilu sprawcy cyberprzestępstwa. Prawdłowo Doktorantka podejmuje temat modus operandi sprawców cyberprzestępstw podkreślając i charakteryzując trzy główne aspekty: charakterystykę ogólną, zakres praktyczny a także skutki i efekty podejmowanych działań. Podejmowana tematyka w interesujący sposób przedstawia sposoby popełniania cyberprzestępstw do których należy m.in. wykorzystanie inżynierii społecznej. Mgr Paulina Brożek zasadnie opisała phishing, likejacking, technologię VPN, przeglądarkę Tor Onion Network, oprogramowanie szpiegujące, keylogging, malware, także pod względem graficznym. Podejmując problematykę ujawniania i zabezpieczania materiału dowodowego Doktorantka słusznie zwróciła uwagę i przeanalizowała, że w kontekście cyberprzestępczości szczególną rolę odgrywa zabezpieczenie nie tylko samych urządzeń mogących służyć do popełnienia przestępstwa, ale przede wszystkim dowodów cyfrowych takich jak dane komputerowe, komunikacja elektroniczna czy ślady aktywności w sieci. Mgr Paulina Brożek w sposób przejrzysty opisuje metody zabezpieczenia danych cyfrowych zasadnie zastrzegając, że każda z przedstawionych metod wiąże się z pewnymi zagrożeniami jednak każdorazowo należy się upewnić, że analizowane dane są autentyczne i nie zostały w żaden sposób naruszone. Doktorantka prawidłowo zaprezentowała działania podejmowane w celu ujawniania i zabezpieczenia materiału dowodowego. Na pozytywną ocenę zasługuje przedstawienie, także pod względem graficznym specyfiki przeprowadzania oględzin w przypadku cyberprzestępstw oraz czynności podejmowanych po wykonaniu oględzin. Za ważną część rozprawy mgr Pauliny Brożek należy uznać zestawienie i analizę przeszkód i utrudnień w wykrywaniu sprawców cyberprzestępstw podnoszonych przez polskich i zagranicznych autorów. Specyfika miejsca popełnienia cyberprzestępstwa została szeroko zaprezentowana z punktu widzenia doktrynalnego i orzeczniczego. Należy zwrócić uwagę na sprawnie przeprowadzoną analizę międzynarodowych i krajowych aktów prawnych dotyczących podejmowanej problematyki.

Zadania informatyki śledczej w procesie wykrywczym cyberprzestępstw stanowią problematykę rozdziału piątego recenzowanej rozprawy doktorskiej. Niniejsza tematyka została prawidłowo zaprezentowana przez doktrynalne i orzecznicze rozumienie dowodu elektronicznego poprzez jego definicje i rodzaje; charakterystykę źródeł dowodów elektronicznych obejmującą urządzenia cyfrowe, rodzaje i cechy dowodów, sieci, cech dowodów elektronicznych odróżniających je od dowodów tradycyjnych, ustalania poprawnych metod postępowania z dowodami elektronicznymi, wskazania głównych problemów prawnych związanych z uzyskiwaniem danych cyfrowych; analizę śladów elektronicznych. Słusznie mgr

Paulina Brożek zwraca uwagę na informatykę śledczą a także problematykę opinii biegłego informatyka sądowego. Analizy słusznie obejmują specyfikę udziału biegłego informatyka sądowego w toku postępowania, przebieg procesu opiniowania oraz wartości dowodowej opinii tego biegłego.

Szósty rozdział recenzowanej rozprawy doktorskiej zasadnie podejmuje temat profilaktyki kryminalistycznej. Prezentacja niniejszej problematyki słusznie dotyczy istoty przedmiotowej profilaktyki, scharakteryzowania aplikacji komputerowych do kontroli rodzicielskiej ze zwróceniem uwagi również na kategorie stron internetowych blokowanych przez aplikacje kontroli rodzicielskiej. Przedmiotowe kategorie stron internetowych w prawidłowy sposób zostały przedstawione w formie opisowej i graficznej. Trafnie Doktorantka podjęła temat cenzury Internetu jako narzędzie zapobiegania cyberprzestępczości. Kolejnym słusznym wyborem mgr Pauliny Brożek jest prezentacja problematyki związanej z cyberbezpieczeństwem, jego pojęciem, regulacjami prawnymi podejmującymi tą tematykę, globalną kulturą cyberbezpieczeństwa, organizacjami pomagającymi w zwalczaniu cyberprzestępczości wśród nieletnich.

Część empiryczną rozprawy doktorskiej mgr Pauliny Brożek rozpoczyna rozdział siódmy zatytułowany Opis badań własnych. Doktorantka prawidłowo sprecyzowała siedem szczegółowych pytań badawczych oraz trzy metody badawcze przed przystąpieniem do swoich badań. Mgr Paulina Brożek posłużyła się kwestionariuszem ankiety z metryczką, kwestionariuszem wywiadu oraz analizą dwóch spraw prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej w formie studiów przypadków jako narzędziami badawczymi do badań własnych nad tytułową problematyką. W niniejszym rozdziale Doktorantka najpierw dokładnie opisała proces przeprowadzenia badań za pomocą ankiety i wywiadu oraz analizy spraw jako studia przypadku, precyzyjnie opisując ograniczenia badawcze związane z tymi procesami. Pozytywnie należy ocenić to, że poprawność rozumienia pytań w badaniach ankietowych została zweryfikowana w badaniach pilotażowych narzędzia badawczego. Mgr Paulina Brożek wskazała, że kwestionariusz ankiety składa się ze wstępu wyjaśniającego cel badań, instrukcji wypełniania oraz z 20 pytań obejmujących pytania zamknięte, półotwarte i otwarte a razem z przedmiotowym kwestionariuszem ankiety Doktorantka wysyłała metryczkę. Przebieg procesu przeprowadzenia badań za pomocą kwestionariusza ankiety z metryczką, kwestionariusza wywiadu i kwerendy akt jest zrozumiały. Metryczka jest poprawnie sporządzona. Natomiast pewne pytanie nasuwa się w związku z konstrukcją kwestionariusza ankiety załączonego w części końcowej recenzowanej rozprawy doktorskiej. Wydaje się, że należałoby przemyśleć konstrukcję kwestionariusza ankiety w ten sposób, aby najpierw pojawiły się pytania odnoszące

się do danych osobopoznawczych (pytanie 9 i 10), następnie pytania dotyczące czynu nieletniego i przyczyny jego popełnienia (pytanie nr 1, 18, 6, 7), metod i sposobów popełnienia czynu przez nieletniego (pytanie nr 3, 4, 14), wykrycia sprawcy i postępowania dowodowego (pytanie nr 2, 5, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20) a na końcu pytanie o rodzaje orzeczeń wydawanych wobec nieletnich sprawców (pytanie nr 8). Zatem może w trakcie publicznej obrony będzie możliwość zapytania mgr Pauliny Brożek czy kolejność pytań w kwestionariuszu ankiety była konsekwencją przemyślanej koncepcji mgr Pauliny Brożek, którą mogłaby zaprezentować czy z dzisiejszej perspektywy niniejsza kolejność pytań mogłaby być zmodyfikowana, a jeśli zmodyfikowana to w jaki sposób?

Po prawidłowo przedstawionej prezentacji danych umieszczonych w metryczce pod względem opisowym i graficznym Doktorantka wskazała na s. 123 recenzowanej rozprawy, że główne etapy badań ilościowych obejmowały sformułowanie problemu badawczego. W związku z tym podczas publicznej obrony rozprawy doktorskiej jak myślę można poprosić mgr Paulinę Brożek czy przedmiotowy problem badawczy został szeroko zaprezentowany poprzez siedem pytań badawczych czy należałoby zapytać o przedstawienie ogólnego problemu badawczego, którego uszczegółowieniem są przedstawione pytania badawcze? Ponadto jak się wydaje dobrze byłoby dowiedzieć się w jakich latach mgr Paulina Brożek przeprowadzała badania odpowiednio za pomocą kwestionariusza ankiety, kwestionariusza wywiadu oraz analizowała dwie sprawy jako studia przypadków? Interesujące byłoby także wskazanie przez mgr Paulinę Brożek wykazu 41 sądów, które zwróciły wypełniony kwestionariusz ankiety i ile zwróconych ankiet przypadało na każdy z 41 sądów wraz ze wskazaniem czy wśród nich był sąd rejonowy, w którym sprawy z zakresu prawa rodzinnego rozpoznawane są w Wydziale Cywilnym. Sprawozdawczo wymaga chyba potwierdzenia, że dwie badane sprawy jako studia przypadku prowadzone przez Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej były prowadzone w Wydziale Rodzinnym i Opiekuńczym tego Sądu. Zatem chyba można odpowiedzi na te pytania uzyskać od mgr Pauliny Brożek podczas publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

Kwestionariusz wywiadu jest przemyślany. Na pozytywną ocenę zasługuje podział na pytania adresowane do biegłego informatyka oraz oddzielnie do przedstawiciela Policji. Dobór pytań do każdej grupy adresatów jest prawidłowy.

Rozdział ósmy przedłożonej rozprawy doktorskiej stanowi prezentację wyników badań mgr Pauliny Brożek w tytułowej problematyce. Na początku Doktorantka w przejrzysty sposób pod względem opisowym i graficznym zaprezentowała wyniki badań ankietowych przedstawiających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ankiety. Tabele

stanowiące ilustrację wyników badań mgr Pauliny Brożek są prawidłowo podpisane i ujęte w wykazie tabel pod koniec recenzowanej rozprawy doktorskiej. Atutem prezentacji poszczególnych wyników badań jest opis tych wyników z podsumowaniem odpowiedzi respondentów i przedstawieniem swojego stanowiska.

Jak wskazano wyżej Doktorantka uwzględniła ograniczenia badawcze i w konsekwencji przedstawiła studia przypadku dwóch spraw prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej. Przedstawienie przedmiotowych studiów przypadku należy ocenić pozytywnie. Mgr Paulina Brożek wskazała sygnatury akt, zanonimizowała prezentację tych spraw, scharakteryzowała sprawców, opisała sprawę, przedstawiła podstawę prawną czynu, wydane rozstrzygnięcie i jego uzasadnienie.

Prezentacja wyników badań za pomocą kwestionariusza wywiadu wskazuje na zalety oraz ograniczenia badawcze z tym związane. Prawidłowo Doktorantka przedstawiła przebieg wywiadu, który był pogłębiony, czyli pytania stanowiły jedynie pewien szkielet przeprowadzonej rozmowy. Należy pochwalić mgr Paulinę Brożek w tym zakresie. Doktorantka dokonała prezentacji wyników badań również z próby przeprowadzenia wywiadów z przedstawicielami Policji zajmującymi się cyberprzestępczością. W konsekwencji mgr Paulina Brożek sprawnie przedstawiła notatkę przygotowaną przez pracownika Zespołu Prasowego Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości przedstawiając krótką charakterystykę Biura oraz pozostałe informacje, w tym dane statystyczne zawarte w tej notatce.

Ostatni dziewiąty rozdział jest dyskusją wyników badań mgr Pauliny Brożek. Rozdział rozpoczyna podsumowanie wyników badań zawartych w wywiadach z ekspertami. Doktorantka zasadnie zwraca uwagę, że mimo, że trudno porównywać wyniki badań jakościowych pozyskanych od dwóch ekspertów, z którymi przeprowadziła wywiad ze względu na ich różne doświadczenia zawodowe i rodzaj materiałów, które otrzymują do ekspertyzy oraz zakres przeprowadzonych ekspertyz, to wskazuje na możliwość wyciągnięcia ogólnych wniosków i te wnioski zwięźle przedstawia. Słusznie podkreśla mgr Paulina Brożek, że ze względu na ograniczenia badawcze nie jest możliwa precyzyjna odpowiedź na wszystkie pytania badawcze a następnie sukcesywnie sprecyzowała częściowe odpowiedzi na pytania badawcze na podstawie wyników badań własnych. W tym rozdziale Doktorantka w sposób prawidłowy zweryfikowała swoją tezę badawczą oraz przedstawiła postulaty jednocześnie trafnie podnosząc, że aby skutecznie zapobiegać eskalacji zjawiska cyberprzestępczości należy wdrożyć nowe sposoby i metody oparte na synergii działań różnych podmiotów mających w swoim zakresie zadań zapobieganie i zwalczanie cyberprzestępczości. Atutem mgr Pauliny

Brożek jest przedstawienie własnych zaleceń, które Doktorantka wysuwa w kontekście zapobiegania cyberprzestępczości nieletnich, w tym coraz bardziej powszechnej cyberprzemocy, skierowanych do rodziców (5 zaleceń), do szkół i innych placówek edukacyjnych (4 zalecenia), do Policji (3 zalecenia) a także 12 zaleceń organizacyjnych. Podsumowując ostatni rozdział swojej rozprawy doktorskiej mgr Paulina Brożek rozróżniła „dobrą sztuczną inteligencję” i „złą sztuczną inteligencję”. Może na publicznej obronie będzie można uzyskać od Doktorantki odpowiedź jakie dostrzega różnice między złą a dobrą sztuczną inteligencją w kontekście tytułowej problematyki recenzowanej rozprawy doktorskiej? Czy ma na myśli dobre lub złe wykorzystanie sztucznej inteligencji czy inne kryteria?

W zakończeniu Doktorantka podsumowuje wyniki analizy badań własnych wskazuje na osiągnięcie założeń metodycznych i badawczych precyzyjnie przedstawiając wyniki swoich analiz i badań, analizę utrudnień i ograniczeń badawczych oraz wykorzystanie profilowania kryminalistycznego i modeli predykcyjnych z wykorzystaniem uczenia maszynowego.

Konstrukcyjnie recenzowana rozprawa doktorska obejmuje wstęp, część teoretyczną zawierającą sześć rozdziałów (1-6), część empiryczną składającą się z 3 rozdziałów (7-9), zakończenie, wykaz bibliografii, wykaz aktów prawnych, wykaz źródeł internetowych, wykaz orzecznictwa, spisu tabel oraz trzy załączniki: nr 1 - Kwestionariusz ankiety, nr 2 - Kwestionariusz wywiadu, nr 3 – Lista sądów rodzinnych w Polsce. W spisie treści brakuje wykazu aktów prawnych, wykazu źródeł internetowych, wykazu orzecznictwa oraz spisu tabel. Poprawnie przedstawiono w przypisach i wykazie źródła internetowe. Spis tabel zawiera 27 tabel i jest prawidłowo zestawiony. Lista sądów rodzinnych w Polsce jest przejrzysto przedstawiona. Bibliografia obejmuje 126 polskich i zagranicznych pozycji i co do zasady jest przemyślana. Co do zasady, ponieważ czytelniejsze byłoby wyodrębnienie raportów i analiz (poz. 4, 19, 70, 72, 73, 85, 86, 87, 108, 119 bibliografii) do istniejącego wykazu pozostałych źródeł; przeniesienie wskazania aktów prawnych (poz. 89, 90 bibliografii a także konwencje, rezolucje, zalecenia z wykazu pozostałych źródeł) do istniejącego wykazu aktów prawnych oraz wskazanie miejsca publikacji orzeczeń w przypisach i wykazie orzecznictwa. Niekonsekwencją jest także brak ujednolicenia powoływania wydawnictw w przypisach oraz bibliografii - w poz. 5, 9, 16, 53, 54, 63, 71, 112, 113 bibliografii nie ma powołanego wydawnictwa a pozycje 113 i 118 powtarzają się. Niniejsze problemy powoływania wydawnictw odpowiednio dotyczą także kształtu przypisów w treści rozprawy. Czytelniejsze byłoby także ponumerowanie pozycji w wykazie aktów prawnych, źródeł internetowych, pozostałych źródeł, orzecznictwa. Należy mieć nadzieję, że te braki zostaną uzupełnione na etapie publikacji niniejszej rozprawy doktorskiej.

Język rozprawy jest właściwy. Struktura rozprawy mgr Pauliny Brożek jest w zasadzie właściwie uporządkowana i zasługuje na akceptację. Poszczególne pozycje bibliografii oraz wszystkich wykazów co do zasady są właściwie wybrane, powołane i odzwierciedlone w treści rozprawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzam, że przedłożona do recenzji rozprawa doktorska mgr Pauliny Brożek pt. „Cyberprzestępczość wśród nieletnich – aspekty kryminalistyczne” spełnia kryteria wskazane w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) w zw. z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 z późn. zm.). Zatem wnoszę o przyjęcie rozprawy doktorskiej mgr Pauliny Brożek i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

dr hab., prof. UKEN Kazimiera Juszka

